

БЕЛЕЖКИ

Към глава I

1. В дейността на д-р Кръстев неделимостта на строго оперативната критика (отзив, реплика, рецензия) от теоретическия и от историческия обзор добива амбивалентен смисъл. Не по-различен е „профилът“ на П. П. Славейков и на Б. Ангелов. Едва при Б. Пенев е открито съзнанието за литературна история в съвременния диференциран смисъл на термина.

2. Наблюдението върху парадигматичното описание до голяма степен е провокирано от идеята на М. Фуко (оформена у него през и чрез Х.-Л. Борхес) за възможната, макар и абсурдна, пространственост на езика. Вж. М. Фуко. Думите и нещата. С., 1997, с. 27

3. Употребяваме термина **функция** в смисъла на Р. Барт. В „Нулевата степен на почерка“ (вж. Р. Барт. Разделението на езиците. С., 1995, с. 18-25) той отъждествява своето оригинално понятие „почерк“ с „функция“, определяйки го като „трансформиран от общественото си предназначение език“. В изложението често ще допускаме подобна синонимична употреба. Говорейки за отделните авторови функции, ще визираме не само „избора на социално пространство“, но също и избора на критика да опише автора чрез даден „почерк“ и по такъв начин категорично да го введри в определено пространство, пък било то и асоциално.

4. Акцентът отново пада върху специфичния синкретизъм на критикоинтерпретативния дискурс: твърде лесно злободневни,